

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1338/2001**af 28. juni 2001****om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 123, stk. 4, tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽⁴⁾, fastsættes det, at Den Europæiske Centralbank (ECB) og de deltagende medlemsstaters centralbanker fra den 1. januar 2002 sætter eurosedler i omløb, og at de deltagende medlemsstater udsteder euromønter. Der skal derfor hurtigt etableres et system til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, således at det kan være operationelt, før der sættes eurosedler og euromønter i omløb.
- (2) Den ordning, der blev indført ved Rådets retsakt af 26. juli 1995 om udarbejdelse af en konvention om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen) ⁽⁵⁾ og ved Rådets afgørelse af 29. april 1999 om udvidelse af Europol's mandat til at omfatte bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler ⁽⁶⁾, er udformet med henblik på at bekæmpe falskmøntneri i almindelighed.
- (3) Med rammeafgørelsen af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen ⁽⁷⁾ vedtog Rådet nogle bestemmelser for at sikre, at euroen beskyttes på hensigtsmæssig måde ved effektive strafferetlige foranstaltninger.

- (4) De foranstaltninger, der skal træffes for at beskytte euroen mod falskmøntneri, vedrører Fællesskabet som følge af dets ansvar for den fælles mønt; den retlige beskyttelse af euroen kan ikke opnås på tilfredsstillende måde af de enkelte medlemsstater, eftersom eurosedlerne og euromønterne sættes i omløb uden for de deltagende medlemsstaters område. Der bør derfor vedtages en fællesskabslovgivning, der fastlægger de foranstaltninger, der er nødvendige for eurosedlernes og euromønternes omløb under betingelser, der kan sikre en global, effektiv og ensartet beskyttelse mod aktiviteter, der kan være til skade for dens troværdighed, samt træffes hensigtsmæssige foranstaltninger, for at alt skal være parat i god tid inden den 1. januar 2002.

- (5) Det er med henblik på anvendelsen af denne forordning nødvendigt at definere eller overtage de eksisterende definitioner af visse begreber, herunder især falskmøntneri i forbindelse med euroen, tekniske og statistiske oplysninger samt nationale myndigheder, der er kompetente til efterforskning med henblik på indsamling og analyse af oplysninger om falskmøntneri, herunder de centralkontorer, der er omhandlet i Genève-konventionens artikel 12.

- (6) Det bør sikres, at de tekniske og statistiske oplysninger, som de kompetente nationale myndigheder indsamler vedrørende falske eurosedler og falske euromønter og så vidt muligt ikke-autoriserede pengesedler, meddeles ECB, og at de kompetente nationale myndigheder og Kommissionen inden for dens ansvarsområde kan få adgang hertil. Endvidere er det tanken, at Europol vil få adgang hertil på grundlag af en aftale med ECB.

- (7) Centret for Analyse af Falske Sedler (CAC), der er oprettet og drives af ECB i overensstemmelse med dennes retningslinje ⁽⁸⁾, centraliserer klassifikationen og analysen af tekniske oplysninger om falske pengesedler.

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 264.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 3.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 19 af 20.1.2001, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2596/2000 (EFT L 300 af 29.11.2000, s. 2).

⁽⁵⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 149 af 28.5.1999, s. 16, og berigtigelse EFT C 229 af 12.8.1999, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 26. august 1998 om visse bestemmelser vedrørende eurosedler, som ændret den 26. august 1999 (ECB/1999/3) (EFT L 258 af 5.10.1999, s. 32).

- (8) Den tekniske ordning til behandling af falske euro-mønter, som Rådet accepterede den 28. februar 2000, omhandler systematisk indsamling af tekniske oplysninger om forfalskning af euroen via ECB, oprettelse på europæisk niveau af et europæisk teknisk og videnskabeligt center (European Technical and Scientific Centre, ETSC), der skal stå for den tekniske analyse og klassificering af forfalskede euromønter, og på nationalt niveau oprettelse af nationale møntanalysecentre (Coin National Analysis Centre, CNAC).
- (9) ETSC er oprettet midlertidigt som en særskilt og selvstændig administrativ enhed inden for den franske mønt (Monnaie de Paris) på grundlag af en brevveksling mellem Rådets formand og den franske finansminister af 28. februar og 9. juni 2000; dets opgaver skal fastsættes i denne forordning. Rådet vil senere drøfte ETSC's fremtidige status og blivende hjemsted.
- (10) Det er nødvendigt at fastsætte, at falske eurosedler skal afleveres til de nationale analysecentre (NAC) med henblik på identifikation; falske euromønter skal afleveres til CNAC.
- (11) Kreditinstitutter og alle andre institutter, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder institutter, hvis aktivitet består i at veksle pengesedler og mønter såsom vekselkontorer, skal have pligt til at tage eurosedler og euromønter, som de ved eller har tilstrækkelige grunde til at tro er falske, ud af omløb og videre-sende dem til de kompetente nationale myndigheder. Desuden er det nødvendigt at fastsætte, at medlemsstaterne skal træffe bestemmelser om de sanktioner, de finder passende, i tilfælde af ovennævnte institutters manglende overholdelse af deres forpligtelser.
- (12) Der bør etableres et tæt og regelmæssigt samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder, Kommissionen og ECB for at sikre en effektiv og ensartet beskyttelse af euroen, navnlig hvad angår udveksling af oplysninger med undtagelse af personoplysninger, samarbejde og gensidig bistand mellem fællesskabsinstitutionerne og de nationale myndigheder, videnskabelig støtte og uddannelse. I dette øjemed vil Kommissionen, uden at det berører den rolle, ECB har fået tildelt med hensyn til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, fortsat inden for rammerne af et passende rådgivende udvalg føre regelmæssige konsultationer med de vigtigste aktører i bekæmpelsen af falskmøntneri i forbindelse med euroen (navnlig ECB, ETSC, Europol samt Interpol) med henblik på at forbedre betingelserne for en global beskyttelse af euroen på grundlag af lovgivningsmæssige initiativer til styrkelse af forebyggelsen og bekæmpelsen af falskmøntneri.
- (13) For at sikre udvekslingen af ajourførte, fuldstændige og sammenlignelige oplysninger bør der indføres bestemmelser om national centralisering af strategiske og operationelle oplysninger samt om forpligtelsen til meddelelse af oplysninger. Med henblik herpå bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt for centralkontorerne at udføre deres opgave i overensstemmelse med Genève-konventionen med henblik på at sikre udvekslingen af oplysninger mellem disse og Europol's nationale enheder.
- (14) Det forhold, at de forskellige fællesskabspartnere supplerer hinanden i deres indsats, vil sammen med det bidrag, som Europol er i stand til at yde i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 29. april 1999, gøre det muligt af samle alle de redskaber, der er nødvendige for at sikre euroen mod skadelige følger af ulovlig falskmøntneri. Europol udfører sine opgaver, uden at dette berører Det Europæiske Fællesskabs beføjelser; Europol og Fællesskabet skal under streng hensyntagen til deres respektive beføjelser fastsætte de former for samarbejde, som giver dem mulighed for at udøve deres respektive funktioner så effektivt som muligt; derfor bør indførelsen af et tæt og regelmæssigt samarbejde på grundlag af passende aftaler, der skal indgås mellem Europol og ECB på den ene side og mellem Europol og Kommissionen på den anden side, prioriteres i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Europol-konventionen.
- (15) Da euroen vil blive anvendt i tredjelande som international transaktionsvaluta, er det nødvendigt at indføre et struktureret samarbejde med deltagelse af alle de aktører, der er kompetente med hensyn til falskmøntneri i tredjelande.
- (16) Foranstaltningerne i denne forordning berører ikke medlemsstaternes kompetence hvad angår anvendelsen af de nationale strafferetlige bestemmelser med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL 1

MÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Mål

1. Formålet med denne forordning er at fastsætte de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på eurosedlers og euromønters omløb på betingelser, der garanterer, at de beskyttes mod falskmøntneri.
2. Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved »falskmøntneri«:
 - a) enhver fremstilling eller forandring af eurosedler eller euromønter i bedragerisk hensigt, uanset hvilke midler der anvendes
 - b) udgivelse af falske eurosedler eller euromønter i bedragerisk hensigt
 - c) indførsel, udførsel, transport, modtagelse eller anskaffelse af falske eurosedler eller euromønter med henblik på at bringe dem i omløb vel vidende, at de er falske

d) fremstilling, modtagelse, anskaffelse eller besiddelse, der foretages i bedragerisk hensigt, af:

— redskaber, genstande, edb-programmer og alle andre midler, der ifølge deres natur er bestemt til fremstilling af falske eurosedler eller euromønter eller forandring af eurosedler og euromønter

eller

— hologrammer eller andre sikkerhedselementer til beskyttelse af eurosedler og euromønter mod forfalskning.

3. Forordningen finder anvendelse, uden at dette berører anvendelsen af national strafferet, for at beskytte euroen mod falskmøntneri.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »falske pengesedler« og »falske mønter«: pengesedler og mønter, der er denomineret i euro, eller som ser ud som eurosedler eller euromønter, og som er fremstillet eller forandret i bedragerisk hensigt

b) »kompetente nationale myndigheder«: de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget med henblik på:

— identifikation af falske pengesedler eller mønter

— indsamling og analyse af tekniske og statistiske oplysninger om falske pengesedler, især de nationale centralbanker eller andre bemyndigede organer

— indsamling og analyse af tekniske og statistiske oplysninger om falske mønter, især de nationale pengeudstedende organer, de nationale centralbanker eller andre bemyndigede organer

— indsamling af oplysninger om falskmøntneri i forbindelse med euroen og analyse heraf, især de nationale centralkontorer, der er omhandlet i artikel 12 i Genèvekonventionen.

c) »kreditinstitutter«: kreditinstitutter i henhold til artikel 1, nr. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽¹⁾

d) »tekniske og statistiske oplysninger«: oplysninger, der gør det muligt at identificere falske pengesedler eller mønter (teknisk beskrivelse af forfalskningstypen), samt oplysninger om antallet af afslørede falske pengesedler og mønter efter oprindelse, navnlig geografisk

e) »Genève-konventionen«: den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri, undertegnet den 20. april 1929 i Genève ⁽²⁾

f) »Europol-konventionen«: konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af Europol ⁽³⁾.

KAPITEL 2

TEKNISKE OG STATISTISKE OPLYSNINGER

Artikel 3

Indsamling og adgang

1. De tekniske og statistiske oplysninger om falske pengesedler og mønter, der afsløres i medlemsstaterne, indsamles og registreres af de kompetente nationale myndigheder. Disse oplysninger fremsendes til Den Europæiske Centralbank med henblik på lagring og behandling.

2. Den Europæiske Centralbank samler og lagrer tekniske og statistiske oplysninger om falske pengesedler og mønter, der afsløres i tredjelande.

3. De kompetente nationale myndigheder samt Kommissionen inden for dens ansvarsområde har adgang til de tekniske og statistiske oplysninger i Den Europæiske Centralbank. Europol har adgang hertil i henhold til en aftale mellem Europol og Den Europæiske Centralbank, jf. de relevante bestemmelser i Europol-konventionen og de bestemmelser, der er vedtaget på grundlag af denne.

Artikel 4

Forpligtelse til at videregende falske pengesedler til identifikation

1. Medlemsstaterne udpeger eller opretter efter aftale med Den Europæiske Centralbank et nationalt analysecenter (NAC) i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

2. De kompetente nationale myndigheder tillader NAC at undersøge pengesedler, der formodes at være falske, og fremsender straks de nødvendige eksemplarer af hver type formodet falsk pengeseddel, som NAC anmoder om, samt de tekniske og statistiske oplysninger, de råder over, med henblik på analyse og identifikation. NAC videregiver enhver ny type formodet falsk pengeseddel, der svarer til de kriterier, som Den Europæiske Centralbank har fastsat, til denne.

3. Bestemmelsen i stk. 2 anvendes således, at den ikke er til hinder for, at de formodede falske pengesedler anvendes og opbevares som bevismidler i forbindelse med straffesager.

4. Den Europæiske Centralbank giver de kompetente nationale myndigheder og Kommissionen inden for dens ansvarsområde meddelelse om det relevante endelige resultat af sin analyse og sin klassificering af alle nye typer falske pengesedler. Den Europæiske Centralbank meddeler Europol dette resultat, jf. den i artikel 3, stk. 3, nævnte aftale.

⁽¹⁾ EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37).

⁽²⁾ Folkeforbundets traktatsamling nr. 2623 (1931), s. 372.

⁽³⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2.

Artikel 5

Forpligtelse til at videregende falske mønter til identifikation

1. Medlemsstaterne udpeger eller opretter et nationalt møntanalysecenter (CNAC) i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

2. De kompetente nationale myndigheder tillader CNAC at undersøge mønter, der formodes at være falske, og fremsender straks de nødvendige eksemplarer af enhver type formodet falsk mønt, som CNAC anmoder om, samt de tekniske og statistiske oplysninger, de råder over, med henblik på analyse og identifikation. CNAC videregiver alle nye typer af formodede falske mønter, der svarer til de kriterier, som Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC) har fastsat, til dette; Den Europæiske Centralbank stiller i den forbindelse de tekniske og statistiske oplysninger om falske euromønter, som banken råder over, til rådighed for de nationale møntanalysecentre.

3. Bestemmelsen i stk. 2 anvendes således, at den ikke er til hinder for, at de formodede falske mønter anvendes og opbevares som bevismidler i forbindelse med straffesager.

4. ETSC analyserer og klassificerer alle nye typer af falske euromønter. Med henblik herpå har ETSC adgang til tekniske og statistiske oplysninger, der er lagret i ECB vedrørende falske euromønter. ETSC giver de kompetente nationale myndigheder samt Kommissionen og Den Europæiske Centralbank inden for deres respektive ansvarsområder meddelelse om det relevante endelige resultat af analysen. Den Europæiske Centralbank meddeler Europol dette resultat, jf. den i artikel 3, stk. 3, nævnte aftale.

KAPITEL 3

FORPLIGTELSE OG SANKTIONER

Artikel 6

Kreditinstitutternes forpligtelser

1. Kreditinstitutter samt alle andre institutter, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder institutter, hvis aktivitet består i veksling af pengesedler og mønter i forskellig valuta, som f.eks. vekselskontorer, har pligt til at tage alle eurosedler og euromønter, som de ved eller har tilstrækkelige grunde til at tro er falske, ud af omløb. De overgiver dem straks til de kompetente nationale myndigheder.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at institutter som nævnt i stk. 1, der undlader at opfylde deres forpligtelser efter nævnte stykke, kan pålægges

sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

3. Medlemsstaterne vedtager inden den 1. januar 2002 love og administrative bestemmelser til gennemførelse af denne artikel; de meddeler straks Kommissionen og Den Europæiske Centralbank disse.

KAPITEL 4

SAMARBEJDE OG GENSIDIG BISTAND

Artikel 7

Samarbejde med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri

1. For at sikre en effektiv beskyttelse af euroen mod falskmøntneri samarbejder medlemsstaterne, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank dels indbyrdes, dels med Europol i overensstemmelse med Europol-konventionen og de bestemmelser, der er vedtaget i medfør af denne. Med henblik herpå fører Kommissionen og Den Europæiske Centralbank i god tid forhandlinger om indgåelse af en aftale med Europol.

2. De kompetente nationale myndigheder, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank samarbejder, under udførelsen af deres respektive opgaver, navnlig gennem:

- udveksling af oplysninger om forebyggelse af falskmøntneri og bekæmpelse af udgivelse af falske pengesedler og falske mønter
- regelmæssig underretning om virkningerne af falskmøntneri med henblik på strategisk analyse
- gensidig bistand med hensyn til forebyggelse af falskmøntneri og bekæmpelse af udgivelse af falske pengesedler og falske mønter, hvilket navnlig omfatter videnskabelig støtte og uddannelse med logistisk støtte fra medlemsstaterne.

3. Som led i den gensidige bistand skal de nationale centralkontorer, der er omhandlet i artikel 12 i Genève-konventionen, og Den Europæiske Centralbank samt om nødvendigt Kommissionen inden for deres respektive ansvarsområder og med forbehold af Eurols rolle oprette et meddelelssystem vedrørende tekniske oplysninger (hurtig varsling).

Artikel 8

Centralisering af oplysningerne på nationalt plan

1. Medlemsstaterne sørger for, at oplysninger på nationalt plan om tilfælde af falskmøntneri lige fra den første konstatering meddeles det nationale centralkontor med henblik på videregivelse til Europol via den nationale Europol-enhed.

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre udvekslingen af oplysninger mellem det nationale centralkontor og den nationale Europol-enhed.

*Artikel 9***Forbindelser med tredjelande**

1. Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder med tredjelande og internationale organisationer i nært samråd med Den Europæiske Centralbank. Ifølge bestemmelserne i samarbejds-, associerings- og førtiltrædelsesaftalerne om bekæmpelse af ulovlige aktiviteter omfatter dette samarbejde den nødvendige bistand til at forebygge og bekæmpe falskmøntneri i forbindelse med euroen.

2. Rådet sørger for, at der i samarbejds-, associerings- og førtiltrædelsesaftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og tredjelande medtages bestemmelser, der muliggør gennemførelse af artikel 3, stk. 2.

KAPITEL 5

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 10***Kompetente nationale myndigheder**

1. Medlemsstaterne sender en liste over de i artikel 2, litra b), omhandlede kompetente nationale myndigheder til Den Europæiske Centralbank og Kommissionen.

2. Disse lister offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. juni 2001.

*Artikel 11***Ikke-autoriserede pengesedler**

Bestemmelserne i artikel 3, 4, 7, 8 og 9 finder så vidt muligt anvendelse på eurosedler, som er fremstillet under anvendelse af lovlige faciliteter eller materialer, men i strid med de bestemmelser, hvorefter de kompetente myndigheder kan udstede penge, eller som er bragt i omløb i modstrid med de betingelser, ifølge hvilke de kompetente myndigheder kan bringe penge i omløb, og uden disse myndigheders samtykke.

*Artikel 12***Anvendelse**

Artikel 1-11 får virkning i de medlemsstater, der har indført euroen som fælles valuta.

*Artikel 13***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2002. Efter offentliggørelsen finder den dog anvendelse på sedler og mønter, som endnu ikke er, men senere vil blive bragt i omløb.

På Rådets vegne

B. ROSENGREN

Formand